

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 4

Квітень, (April) 1937

ЗМІСТ:

Зібрання Великої Громади	51
Лукавий Сауга	54
Давидова Битва	54
Давид Коло Габону	55
Переворотність	58
Малахія	61
Османлики	50
"Вірний Вовождя"	50
Дві Нові Українські Книжечки	50
Презумпція	50

© W.T.A. C.T.S.

ВН
Свідки
у мене,
ЩО Я БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГІПЦА
Іса. 43: 12

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми" — Ісай 54: 1"

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГ є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датець життя для усіх створінь; що Любоє був початком Ного творива й активним силою в творенню всіх річей; що той Любоє тепер Господь Ісус Христос у славі, озлячений в славу силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вислизши його понад усіх створінь й понад усі імена і одягнув його у славу силу й царства.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Спів, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й мирі послідувачі Ісуса Христа — се діти Єгови, члени Єгової організації і його смілки, котрих задача й привилей є свідкувати про величність Єгови, гласити про Ного заміри нагадом життя, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре т царство вже тепер зачалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть праведними й будуть жити вічно на землі.

"ВІРНИЙ ВОСВОДА"

Перед Свідоктва призначений як "Вірний Восвода", про котрий було згадано в листі Брата Рутерфорда в його листі "до вірних по всій землі", займає час від 27-го марта аж до 4-го Квітня. Ця кампанія буде асе-світла й буде відзначена через оформлення комбінації з шість книжечок: чотири книжечки з колекціонними думками, а дві само-покриті найновіші книжечки, то є, "Відкрите" й "Охорона" если сій найновіші книжечки заходяться в вашім складі. Всі сій шість книжечок буде оформлятися за 25ц. Прі підбірці свідомості свої кампанії ви можете домігтися в останніх мизанях "Новітністєл" (в англ. мові.) Недай кожній містителю царства пильно здєсть свій рапорт свої праві зараз по закінченню цього періоду праці. Рапорт повинен містити час в нашою праці й ласлід або число доручених книжечок.

ОБМАННИКИ

Є ошкідливі, як ходять збож крам признаючесь бути в праві й Служаки Єгови, представляють себе перед ріжкими братами в місяцх місяцх й зберать грєші й запомоги. Застєрїгаємь братів повсюди не дати нічого до діла з такими самозванцями.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Ного заміри, як про се навчає Біблія. Він змістить в собі науку Святого Письма для помоги сайдіям Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всієї своєї читачів і старається о иншу літературу яка помічить в такіх студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчєння з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він відмовити від усіх партій, сект або світських організацій. Він відмовити й безвизмово стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ного злюбєго Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважєно критичного розсїджування своєго змієту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Ного сторіни не отворєні для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державках становить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державках треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краі. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародній поштової переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Телеристка

(Сей журнал виготовить на кількох мовах.)

Для бізнес, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажать його читати, вислатьмо даром, если о се попросять. Ми радше бажатьмо помоги таким потребуєчим, але цілком поштової регулі, вони муєть прислати письмєнну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Послїду за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не вислатьмо, хїба що о попросить. Змінєний адреси для тих, що повідомлять, робити в протязі одного місяця. Однє місяць перє сплїченням сє передплати ми вислатьмо картєчку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

НОВІЙ КНИЖОЧКИ

Повідомляємь всіх примірників цього журналу, що незадовго вийдуть нові книжечки в Українській мові. Назва сих книжечок є "Вибір" й "Охорона". Обі сій книжечки є перекладом найновіших книжечок в Англійській мові. Надїємсь що сій сій книжечки будуть готові, й всім читачі як й містителі царства зможуть замовити й розповсюдити їх по мєжє Українських зодєл в сїм і в інших краях.

ПРИНУМЕРАТА

Для інформації приномераторів "Вартової Башти" хочемо пригадати, і сїм пояснити, що всяка приномерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата кінчиться, тоді вона автоматично вислать з місяц. При закінченню приномератї журналу вислатьмо повідомлення з послїднім числом. Отже коли отримаете повідомлення з журналом, то знайте, що наша приномерата скінчилась й час відновити.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

ГОД. LVIII

Квітень, 1937

№ 4

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го жовтня, 1936]

"Се день, що створив його Господь; радуймося і веселимося в йому." — Пс. 118: 24.

ЧАСТЬ 4

БОГ ЄГОВА отворив сей день у котрім сповняються його пророцтва, котрі Він велів написати давно тому для потіхи своїх людей. Се день у котрім імя Єгови має бути оправдане, отже день у котрім ворог воює проти всіх тих, що заявили себе по стороні Єгови і його Царя. Ті що є просвітнені Єговою через Ісуса Христа, бачуть що сей день Єгова створив для оправдання свого імя і визволення своїх людей, і вони радуються. Вони бачуть Ісуса Христа в храмі і знають, що вірний останок є зібраний до храму з Ним, і тому вони співають: 'Блаженний той що йде в імя Єгови.' "Благословенний той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас. Господь є Бог, і дав нам світло; привяжить жертву на празник мотузами до рогів жертівника. Ти Бог мій і буду прославляти тебе; Боже мій, тебе величати буду." (Пс. 118: 26-28) Вірні тепер бачуть, що Сатана і його орда воюють проти них і вповаючи цілковито на Господа, вони моляться: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли шасну долю!" (Пс. 118: 25) Вірні знають, що Єгова цілковито побідить в Армагедоні, і тепер вони моляться і надіються на добробут від Господа в їх роботі яка мусить бути виконана перед битвою великого дня Бога Вседержителя.

² Відносно першої битви коло Габаон, коли то "зулинилось сонце посеред неба" і "не йшов по небу місяць", яко ж написано: "І не було такого дня як оний, ні перше, ні навпослі, щоб Господь слухав чийого б не було голосу: сам бо Господь воював за Ізраїля." — Ісуса Нав. 10: 14.

³ Те що сталося в той день коло Габаону було пророцвом, що не було такого дня перед тим, ані не буде опісля, але воно предказувало більший день коли те пророцтво має скінчитися; і тайер ми прийшли до того дня сповнення. Без сумніву Єгова післав свого ангела піддати думку Йозуєві, що порушила його молитися до Бога, що сонце і місяць мали стояти і давати світло. Йозуя був лише чоловіком і відігравав свою часть у великій пророчій драмі у котрій він представляв Ісуса Христа, возлюбленого Сина Божого, котрий буде ділати в Армагедоні в

користь чоловіка, як для останка так і для великої громади, і на славу й честь Бога Єгови. (Іса. 63: 4) Коло Габаону Ізраїльтини воювали за Габаоніів, котрі піддалися Господньому представителю, і так писання заявляють, що "Господь воював за Ізраїля", і так Єгова дав охорону і спасення для Габаоніів, і Єгові вони завдячували спасення. Так і сьогодні Бог воює за своїх помазаних людей і дасть охорону й спасення для великої громади, і та велика громада тепер радується і признає і витає Єгову і Ісуса Христа як свого Хоронителя і Спасителя. — Одкр. 7: 10.

⁴ Тоді Йозуя повернув до свого шатра: "І вернувся Йозей і увесь Ізраїль із ним до табору в Галгал!" (Ісуса Нав. 10: 15) Однак, той поворот мав бути по дальшій діяльності Йозуя, а не опісля. "Пять же царів тих повтікали та й поховались у печері під Македою." (Ісуса Нав. 10: 16) Йозуя не переставав ділати аж поки не скінчив свого діла. Імя Єгови було вивисшене в той день у кожного хто вірував в Єгову, однак се не включало ворогів Божих. Через свого пророка Єгова очевидно відносився до часу Армагедону, коли Він велів записати: "І повалиться величність мужів і гординя людська нагнетється; один тільки Господь буде високий в той день, а всі ідоли шезнуть. Позалазять в печері в скелях та в глибині земні із страху перед Господом та перед славою величності його, він устане, карати землю." — Іса. 2: 17-19.

⁵ Із знищенням релігійоністів і їх гіпокритичної організації, та стара "облудниця", і ті організації Сатани, що остануться живі, не звернуться до Єгови, але, як пять Аморійських царів, сховаються в свої власні організації, що було представлено через пять царів, що заховаляся в печерах. В той самий час царі Аморіів заховаляся в печері коли Йозуя поневолив місто Македо. "І сказано Йозейові: Пять царів сядять сховавшись у печері під Македою." (Ісуса Нав. 10: 17) Сим царям не дозволено втечи від Йозуя; так і ніхто з Божих ворогів не втече від Більшого Йозуя в Армагедоні. "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидящих тебе." (Пс. 21: 8) Се повідомлен-

ня, відносно п'ять царів що заховалися в печері, було принесено Йозуї під час першої битви, та він перше знишив утікаючу армію, а опісля взявся до людей, що заховали себе. Там він дав розказ відносно тих царів: "І повелів Йозей: Котіте величезні камені до челюстей печери та поставте скілька чоловіка коло неї стерегти їх. Самі же не гайтеся, а вганяйте за вашими ворогами і побивайте їх задніх людей; не давайте їм увійти в їх міста, бо Господь Бог наш, подав їх вам у руки ваші." — Ісуса Нав. 10: 18, 19.

* Тоді Йозуя вганяв за втікаючою армією, а Господь подав їх в його руки. Габаоніти отримали їх інформацію і стали сильно по стороні Йозуя нім битва зачалась; і се сходиться із пророчтвом відносно людей доброї волі, котрі, нім зачиється Армагедон, прийняли знак на чолах своїх, котрі стали по стороні Єгови, і слухають Його приказів, і котрим дано охорону від різни яка наступить, тому що вони є на стороні Більшого Йозуя. Злучені Аморії, вороги, представляли тих, про котрих пророкував Езекийль, шість людей, котрим Господь приказав вбивати. (Езек. 9: 5-7) Рівнож здається, що Господь схороняє "царів" (т. є видимих провідарів, з котрих складається "звір" і фальшивий пророк", і Гог і Сатана), видимих і невидимих, із сатанської організації на знищення в останній часті битви. Всі такі вороги були представлені через п'ять царів, котрі заховалися в печері. Як здається, то Господь затримує "звіря", "фальшивого пророка", і невидимі сили Диявола на знищення аж на решті, щоби вони знали, що се рука Єгови виконує знищення, і що вороги мусять випити чашу гіркоти аж до дна, бачучи як всі сили лукавого будуть поторожені. Се докаже всім, що Єгова є Всемогучий Бог, "Могучий у бою", і що Сатана є підлий мімік, хвалько, ошуканець й брехун.

* Йозуя, вганяючи за ворогами, представляв Ісуса Христа вигублюючи ворогів в Армагедоні; і ті, що були з Йозуем в битві, очевидно представляли невидимі сили небесні, що будуть воювати по стороні Господа і проти ворога в Армагедоні. "Як же докінчив Йозуя та сини Ізраїлеві побивати їх страшним боем, так що вони мало не всі вигинули, а хто зоставсь од них, ті повтекали в утвержені міста." (Ісуса Нав. 10: 20) Ті що втекали в утвержені міста не спаслися, тому що Йозуя побивав їх, як се показує історія. — Ісуса Нав. 10: 29, 30, 40, 41.

* Вигубивши втікаючих ворогів, Йозуя звернув свою увагу на ті "герої", що поховалися в печерах: "Тоді увесь люд вернувся веселий до табору до Ісуса під Македою, і ніхто вже не важивсь бовкнути против Ізраїля." (Ісуса Нав. 10: 21) Коли Йозуя і його військо явилось в місті Македо, тамошні люди не могли сказати ніщо. Вони бачили, що по стороні Йозуя була висша сила. Їх глум, насміхи й крики зневаги против Єгови і Його людей тепер утихли. Се представляє те, що Бог велів написати про сво-

їх людей, коли Він оправдувати буде своє велике ім'я й тих, на котрих Він положив своє ім'я. "Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь слези з усіх лиць, і здійме ганьбу з свого люду по всій землі; от як говорить Господь." — Іса. 25: 8.

* Ангел Єгови кермував Йозуем, котрий дав приказ відносно п'ять царів. І ось прийшов час що би показати довершення оправдання Єгового імя. В інших частях св. Письма розказується про викінчення роботи, яка буде виконана через Господа Ісуса Христа, Більшого Йозуя, в знищенню ворога: "І пошлю огонь на Магога й на безжурних поморян, і визнають, що я — Господь. І явлю сьвяте ім'я мое серед мого люду, Ізраїля. Й не дам уже неславити сьвяте ім'я, й визнають народи, що я — Господь, сьвятий в Ізраїлі." — Езек. 39: 6, 7.

* Господь показує в пророчті Одкриття, що релігійисти будуть перші знищені й тоді наступить знищення всіх організацій Сатани. Ось так показано, що ангел Господень збирає всіх, що стали по стороні Єгови, щоби вони прийшли і побачили цілковите оправдання Його сьвятого імя. Тоді "звір" і фальшивий пророк будуть захоплені живі й знищені, а тоді самий Диявол дістане свою порцію. (Гл. Одкриття 19: 20, 21; 20: 1-3) Сі тексти в Одкритті показують ясно, що Сатана буде мусів бачити знищення його зводничої релігійної системи, що через довгий час ошукувала людей землі. Тоді він буде мусів бачити знищення звірських правительств, котрих він уживав до гноблення людей землі. Далше він буде мусів бачити знищення своєї армії під Гогом; і певно, що се переконає його, що Єгова — Всевишній. Тоді наступить його власне знищення.

* В послушенстві до приказу Йозуя, виведено із печері тих п'ять царів і поставлено перед Йозуя: "І вчинили так, і привели до нього тих п'ять царів із печери: царя Єрусалимського, царя Гебронського, царя Ярмутського, царя Лалхисського і царя Еглонського." (Ісуса Нав. 10: 23) В сій часті драми Господь Ісус, Більший Йозуя, яко Єговів Виконатель, ставить перед себе кожду часть організації Сатани, яку Він захопить, і тоді виконує суд проти неї: "Вийшов еси на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навіть для противних твоїй волі, щоб Господь Бог мав оселю." — Пс. 68: 19.

* Надуті й горді люди мусять тепер бути упокорені. Ті п'ять царів були зухвалі, горді й лукаві володарі, представляючи зухвалих і лукавих володарів сььогодня. Яко диявольські гончі й поплечники вони мусять бути упокорені: "Як же приведено тих царів до Йозея, покликав Йозей усіх мужів громадських Ізраїля, і сказав старшині військового люду, що ходили з ним у поход Приступіте й постаньте ногами вашими на гамалики (шиї) сим царям. І приступили вони, та й постали ногами своїми на гамалики їм." (Йозуя 10: 24) Ось так Господь предсказав, що в Арма-

гедоні жорстокі й лукаві володарі світа, котрі так вельми зневажали Бога Єгови й знеславили Його ім'я, мусять стати в ряди щоб відобрати плату їх, і Сатана мусить дивитися на їх упокорення і своє пониження з руки Ісуса Христа, могучого местника за ім'я Єгови. До сього відносився апостол коли він писав: "Бог же впокою розітре сатану під ногами вашими незабаром. Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами." (Рим. 16: 20) Упокорення ворога є добре представлене через людей Йозуя, що ставали ногами своїми по гамаліках сих надутих царів, котрі були горді й зухвалі. Се дальше можна поперти словами Єгового пророка, яко ж написано: "Він поскидав тих, що згорда високо неслися, — той високий город; скинув його, поверг його, скинув у ворох. Топче його нога, ноги вбогого, стопи нуждарів." (Іса. 25: 5, 6) "І топтати мете безбожних, вони бо будуть порохом під ногами в вас того дня, що я наведу, говорить Господь Саваот." (Мал. 4: 3) "І побачить те ворожиця [організація Сатани, так званий Вавилон] моя, й окриється сльозами, за те, що договорювала мені: Де Господь, Бог твій? І надивляться очі мої, як її будуть топтати, неначе ту грязь на улиці." — Мих. 7: 10.

"Ті п'ять царів були випроваджені із їх місця сховку, і Йозуя приказав своїм людям поставити їх ноги на карки тих гордих і надутих людей, і щоби зробити се, то треба було віри й одваги із сторони мужів Йозуявих. І промовив тоді Йозуя до них і заохотив їх словами для користі останка тепер на землі: "І рече до них Йозуя: Не лякайтесь і не бійтеся, бувайте кріпкі й мужні; бо так чинити ме Господь з усіма ворогами вашими, що з ними воювати мете." — Ісуса Нав. 10: 25.

"Нинішні володарі є горді й надуті й відносяться до Єгового останка з образою і погордою; та час вже недалекий коли Єгова через Ісуса Христа вельми упокорить гордих одиниць. Тепер для свідків Єгови виконувати дальше їх роботу у вічу такого противенства, то треба віри й відваги, і та одвага і віра мусить бути сильна в них аж до кінця. Противенство проти свідків Єгови буде продовжатись аж до кінця, і про се Ісус заявив: "Хто ж видержить до останку, той спасеть ся." (Мат. 24: 13) Вірні будуть бачити Божих ворогів цілковито понижених, як мужі Йозейові бачили сих царів понижених і повбиваних: "І звелів потім Йозуя повбивати їх і повішати на п'ятьох шибеницях; і висіли они на шибеницях аж до вечора." — Ісуса Нав. 10: 26.

"Повішення тілів п'яти царів на дереві символічно говорило: "Сі люди є прокляті Богом", і представляли проклятих ворогів Єгови, котрі будуть упокорені і тоді знищені. Повішення їх на дереві було дальшим пониженням для Сатани, котрого слуги вони були, і представляло упокорення яке мусить прийти для Сатани коли він побачить своїх представителів знищених в

Армагедоні. "І коли на кому буде гріх смертельний, і ти вбеш його і повісиш на дереві, то не годиться трупові через ніч бути на дереві, а мусиш його поховати того ж таки дня; бо шибеник, се прокляття Боже; а ти не опоганай землі твоєї, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідок." — 5 Мойс. 21: 22, 23.

"Сі річі переходили й були записані для зміцнення віри й одваги вірних людей Єгови тепер на землі, щоби вони проголосили вість про Його Ім'я й царство. Як Йозуя повбивав тих ворогів, так і Більший Йозуя, Ісус Христос, буде вбивати всіх Божих ворогів в Армагедоні. — Йоана 5: 27.

"Дотримуючи заповіді Божі, щоби земля не була опоганена, тоді вечером по цілковитій побіді даній Йозуєві, тіла тих п'ятьох царів були порубані й забрані з дерева: "А як сідало сонце, повелів Ісус поздіймати їх із шибениць; і поздіймано їх і повкидано тоді в печеру, де вони поховались були, і поприкочувано великі камені до челюсти печери, де вони лежать і по сей день." — Ісуса Нав. 10: 27.

"Іх тіла не були поховані із парадом й військовими почестями, але в зневазі й були кинуті геть у печеру де вони були сховалися, і там положили каміння при вході до неї. Ось такий є присуд написаний проти Сатани і всієї його організації. "Ти ж покинутий за гробовищем, як пуста галузка, мов одежа вбитих, мечем посічених, що їх вкидають у вапняні ями, — ти, мов те падло, що його топчуть, не будеш із ними в могилі; ти бо спустошив землю твою, вбивав народ твій: о, по віки не спогадаєсь рід лихоліт!" (Іса. 14: 19, 20) Вороги Божі не будуть мати відповідного похорону; і се дальше показано який кінець прийшов на невірного царя Йоакима із невірного Єрусалиму: "Тим же то так говорить Господь про Йоакима... Як осла ховають, так його поховать: витягнуть і викинуть його за ворота Єрусалимські." — Ерем. 22: 18, 19.

"Темрява тоді іще була не прийшла коли закінчилась битва і царі були повішені. Місто Македо було взяте й знищене того самого дня у котрім місяць і сонце стояли. "А город Македу спанував Йозуя того ж дня, завоював в кривавому бою і положив на його царя прокляття і на місто і на всіх, що були в городі, не давши оцлети нікому; а з царем Македським поступив так само, як із царем Крихонським." — Ісуса Нав. 10: 28.

"Се був день великої різанини, в котрім було оправдане ім'я Єгови. Той день предсказав "день Єгови" у котрім Єгова, через Ісуса Христа, вдарить на всіх ворогів на оправдання свого ім'я. Тоді Йозуя забрав осувати всіх ворогів із Канаан і освободити землі від них. (Верш 2-40) "І звоював Ісус всіх, що жили від Карес-Барне до Гази і всю Гозен землю до Габаону." (Вер 41) Габаон є особливо згаданий в Писаннях, тому що се проти Габаонів, котрі заявили себе по

стороні Єгови і Йозуя, вороги були порушені зачати війну. В сім дні Єгови, коли Він оправдує своє ім'я, Сатана збирає всі народи до Армагедону, тому що там люди Єгови є зібрані й що се є головна точка битви. В Армагедоні Єгова рукою Ісуса Христа буде воювати останню битву, т. є, битву великого дня Бога Вседержителя. Самозваний учитель Божих людей твердить, що Армагедон, се одна битва і є відділена й відрізнена й інша битва чим битва великого дня Бога Вседержителя. Сім чиним він старається оправдати своє твердження, що між "двома начерками Армагедону" буде велика робота до виконання. *Армагедон* значить "місце зібраних військ", себто, військ Єгови. Сі війська є вже зібрані до Господа, і Сатана збирає свої сили до битви; і через се, Армагедон — се місце де битва великого дня Бога Вседержителя відбудеться і для цієї причини вона властиво називається битвою Армагедон. Здається, що Армагедон се місце або стан де Сатана розпочне свій напад проти Божих людей; і тоді Єгова Бог виступить і буде бити ворога аж до кінця. Се є битва великого дня Бога Вседержителя в користь Його людей і на оправдання Його великого імя.

²¹ Яко дальший доказ, що битва Габасн представляла Армагедон, або битву великого дня Бога Вседержителя, писання говорять: "І опанував Йозуя всіх царів їх і їх землю одним походом, бо Господь, Бог Ізраїлів, воював за Ізраїля." (Ісуса Нав. 10: 42) Сі слова відносно битви і сил ворога, котрі "Йозуя забрав одним походом", є дальшим доказом, що Армагедон се одна битва і в котрій буде воювати Ісус Христос в одним часі, і не є поділена "на дві часті, так що роботу свідцтва можна буде виконувати між сими частями". Люди що роблять такі наглі заключення, тому що се відповідає їх мріям, показують, що вони не студіюють Слова Божого. Хто посідає мудрість, що походить з вищ, той не піддається такому випадковому впливові. Божі вибрані не будуть ошукані.

²² Ось так кінчиться пророчий образ зроблений в першій битві коло Габасн і котру Господь ужив представити битву Армагедон. Сей образ показує цілковиту перемогу дану Йозуєві й цілковите пониження всіх ворогів; а се представляло, що Ісус Христос дістане цілковиту перемогу в Армагедоні, і Він понежить і знищить організацію Сатани. Габасні були цілковито визволені від усіх їх ворогів навколо них, котрі зробили їх предметом нападу й пімети, тому що вони покинули організацію Сатани, котра воювала проти Єгового представителя, Йозуя. Так і Йонадаби, що становлять велику громаду, спасуться й будуть визволені від їх ворогів в Армагедоні на тій підставі, що вони будуть знов послушні до приказів Господніх відносно них. Як Габасні, Йонадаби або велика громада є єдині, що виходять із організації Сатани і стають по стороні Господа по приході Ісуса Хри-

ста до храму чинити суд. Сі стають цілковито по стороні Єгови і Христа і співваришуть із вірним останком Єгови і вони зробили угоду служити Єгови, і "служать Йому день і ніч в храмі його." — Одкр. 7: 15.

ЛУКАВИЙ СЛУГА

²³ Саул був слугою Єгови і стався лукавим. Саул і його дім здається ясно представляють "лукавого слугу" клясу, котра колись служила Єгові й сталась лукавою. (Мат. 24: 48-51) Коло Габасну між військом Саулового сина, Евостія, а жовнірами Царя Давида, коли Давид був царем над Юдою в Геброні, Саулів син спричинив боротьбу і був цілковито побитий. (Гл. 2 Самуїла 2: 12-32) Если се був образ, то він добре представляв змагання "лукавого слуги" кляси стримати помазанників, під Більшим Давидом, від несення оwoчів царства для людей доброї волі до Бога. Писання показують, що "лукавий слуга" кляси прикладає старання, щоби перешкодити вірному останкові у несенню вістки правди для тих людей доброї волі, що будуть становити велику громаду.

ДАВИДОВА БИТВА

²⁴ Опісля Давид був помазаний на царя над усім Ізраїлем. (2 Сам. 5: 3) Давид був типом на Ісуса Христа. Давид установив своє царство в Єрусалимі, а се пророко представляло окороновання Ісуса Христа в 1914 р., а пізнійше Його прихід до храму яко Голова і Володар над головною організацією Єгови, котрий то прихід до храму взяв місце в 1918 р. Пізнійше храм був очищений і всі вірні були приведені в єдність, і від того часу свідки Єгови були замітні проголошенням вістки о царстві й, в послушенстві до приказів Єгови, проголошували день гніву нашого Бога проти лукавого й його організації. Римо Католицька Гієрархія й союзне духовенство є головними між сими лукавими і вони були представлені через старинні Филістії. Коли Давид був окоронований над усім Ізраїлем, тоді Филістії рішилися знищити його і його людей; так і тепер Римо Католицька Гієрархія й союзне духовенство завзялись знищити Господніх помазанників, щоби перешкодити установленню царства Божого і перешкодити останкові статись частию того царства або "народа". — Пс. 83: 2-5.

²⁵ Филістії вийшли, щоби знищити Давида, як се показує історія: "Як прийшли Филістії й розложились по Рефаїм-долині." (2 Сам. 5: 18) Давид виступив битвою проти Филістіїв і прогнав їх, і Єгова сказав до Давида: "Йди, я бо подам Филістіїв в руки тобі." Битва взяла місце і Давид побідив з ласки Божої, і назвав те місце "Баал-Перазим", що значить "переломлення Баала", т. є, диявольської релігії. "І двинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і прозване те

місце Баал-Перазим (Долина розносу)". — 2 Сам. 5: 20.

26 Горда Римо-Католицька Єрархія тепер провідничить в диявольській релігії і вживає її як шит до заховання своєї нікчемної роботи. Навіть же тепер злучені церкви, так звані "Рада Союзних Церков Христа" поєдналися з Римо-Католицькою Єрархією. Вони довершили заговір між всіма сими релігійністами, щоби воювати проти свідків Єгови. І если можливо, довершити їм знищення. Єгова, через Більшого Давида, Ісуса Христа, поразить сих диявольських релігійністів.

27 Тепер завважте, що коло Перазиму Давид сказав: "Єгова порозносив моїх ворогів передо мною, як розтекається вода!" (А.Л.В.) Відносно цього, пророцтво Ісаї говорить: "Наче грядом, спустошене буде втечиде, лжи, й води затоплять місце сховку." (Іса. 28: 17) Отже битва коло Перазиму здається більше представляла битву яка тепер провадиться проти сил Єгови під розказом Ісуса Христа, Більшого Давида, і в котрій свідки Єгови воюють по приказу Єгови через енергічне проголошення вістки правди проти ворога. Відносно цього можна також застановитися над словами Єгового пророка, де Єгова казав: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1: 1) Невидимі сили Ісуса Христа, разом із видимими силами Господніми на землі, отримали приказ йти війною проти ворога, котрий то ворог ховається за великим щитом лжи. Те пророцтво є тепер в процесі сповнення, і тепер та війна відбувається під керівництвом Ісуса Христа, і тому Бог Єгова тепер устав. Відносно цього пророк Ісаї говорить: "Бо встане Єгова так, як на горі Перазимі." (Іса. 28: 21, А.Л.В.) Тепер Єгова встав через свого представителя, Ісуса Христа. І для якої цілі? Щоби виконати певну роботу, яко ж написано: "Щоб зробити діло своє, діло незвичайне." Те "незвичайне діло" тепер виконується. Певним є, що теперішня битва проти окпаного ворога, новочасних Филістіїв, через проголошення правди є наче "наплив вод". Се є Божа робота, і видається для многих бути дуже дивовижною, а головно для тих, що не мають вирозуміння пророцтв Божих. Ся робота Єгови, як се Він зазначив, цілковито відокрне сі великі брехні новочасних Филістіїв і pomoже тим, що мають чесні серця, відорватися від сильного впливу диявольських релігійністів і стати по стороні Єгови і Його організації. Та описана битва, котра була представлена через битву коло гори Перазим, не є битва Армагедону, але се діло Бога Єгови виконане Його силами після Його приказів, під провідництвом Його великого слуги, Ісуса Христа, котре обявить і зневажить ворога і докаже, що релігійністи є зводничі і не представляють Бога і Його царства, але представляють Диявола і становлять часть Його організації.

ДАВИД КОЛО ГАБАОНУ

28 Филістії же у друге старалися зиййти Давида і його військо, і задля цього Филістії знов отаборились на рівні Рефаїм. (2 Сам. 5: 22) Відносячись тепер до пророцтва Ісаї, завважте добре сі слова Ісаї, а іменно: "Бо Єгова... розгніваєсь, [що значить, Він виразить свій гнів негайно], як на долині Габанський щоби йому довершити своє діло, себе діло дивовижне." (Іса. 28: 21, А.Л.В.) Се було на долині Габанський, "що Єгова кидав великим каміннем і з неба" на ворогів. (Іс. Нав. 10: 11 А.Л.В.) Кидання сими великими каміннями, було діло Боже, а не чоловіче; і се було нагле вираження Божого гніву проти ворога. Пророцтво Ісаї нічого не згадує про се, що Єгова розгнівався коло гори Перазими, але виразно згадує про гнів Єгови коло Габаону. Отже можна розумно заключити, що Давидова битва з Филістіями коло гори Перазимь, представляла війну між "насіням вужа", і "насіням обітниці", про що є згадано в Одкриттю 12: 7, і Авдія 1; і що обидві битви коло Габаону, в одній з котрих воював Йозуя, а в другій Давид, обидві представляли вираження Єгового гніву в битві великого дня Бога Вседержителя, або в Армагедоні; і що се буде Його "діло дивовижне" для всіх, окрім тих, що є на стороні Єгови й під Ісусом Христом. Господні пророцтва, записані через Йозуя, Ісаїю, Авдія і Аввакума, мусять розбиратися разом, тому що всі вони слова Єгови, й описують ту саму річ і є в точній гармонії.

29 Єгова не написав свого Слова, як чоловік лише. Вподобалось Йому написати про дещо в однім місці, а про инше в другім місці, щоби цілковито посвячені Йому могли зрозуміти його. Се й не лише ті, що стали оправдані повною вірою й послушенством до Бога й Ісуса Христа й котрі є покірні й поступають дальше правдою дорогою, що тепер можуть зрозуміти: "Ті помиляються, що задумують зло, любов і віра тим, хто думає про добре." (Прип. 14: 22) "Світло сиплється на праведника, а радість на ширих серцем." (Пс. 97: 11) Сей останній текст не каже, що правда сиплється на праведника, але що світло сиплється на праведних. Боже Слово є правда, і його проголошується даром для всіх, щоби всі шукаючі його могли досягнути його. Бог Єгова велить своєму світлу сияти на Його Слово, щоби воно світило на праведних. Праведні, се ті, що розуміють і перебувають в храмі й знаходяться під "ризми справедливости". "Ві не зрозуміє цього ніхто з нечестивих, а мудрі зрозуміють." — Дан. 12: 10.

30 Кладучи лінії відріжнення між гордими, гінокритами, пияними релігійністами, а своїми вірними людьми відносно війни між сими обома класами, Єгова каже: "Кого він навчив знання? кого проповіддю на розум наводить? хиба тих, що перестали їх молоком з грудей годувати, що їх неня сама від грудей відлучила? У вас — заповідь та заповідь, а за заповіддю знов запо-

віль, правило на правило, а за правилом ізнов правило тут не багато часу (до кари) та й там не багато. — Ісаї 28: 9, 10.

²¹ Як здається то в умах деяких читачів *Вартової Башти* довалося замішання відносно зібрання великої громади. Це замішання ще побільшають майбутні *Учителі*, що є амбітні й захланні. Хто йде за наукою таких одиниць, той напевно знайдеться в замішанню. Римо Католицька Гієрархія — це мертва річ, як корпорація, і може бути знищена без знищення одиниць, що оперують тим тілом або реєстрованою річю. Римо Католицька Гієрархія і союзна духовенство ховаються за велику масу брехнів і сим чином ошукують людей. Писання здається ясно учать, що Єгова виконує роботу котра відкриває сих гіпокритичних релігійоністів і їх систему й сим чином стягає на них ганьбу і нищить силу й вплив на людей. Ось так Єгова спричиняє велику повідь правди наче повідь щоб затопити і знищити їх брехні. Се зроблено при допомочи твердої, зимної правди, представленої через град, котру Він велить своїм свідкам *голосити* людям. Знищення релігійних систем здається є тією "дивовижною роботою" в очах тих, що не мають знання ані вирозуміння о Божих замірах. Римо Католицька Гієрархія через многі століття спонукувала людей вірувати, що вона є Божою особлившою організацією, і тепер відкрити й понежити ту організацію буде виглядати дуже дивним для многих. Се підчас сього потопа правди, що заливає землю, відкриває прибіжеша льжи, що чесного серця люди і доброї волі до Бога, чують і вірують в Боже Слово і виходять і стають по стороні Господа, і вони становлять велику громаду. Всі Писання показують, що зібрання великої громади мусить закінчитися перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Жадне писання не указує, що велика громада буде зібрана до Господа аж по тім, як битва Армагедон зачнеється. По тім, як релігійні системи будуть висвітчені й відкриті і духовенство, котре провадило ці системи, будуть понижені, тоді те духовенство, як се показують Писання, будуть брідитися своїми титулами й будуть признавати себе за звичайних робітників. "І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гуні, щоб обманювати людей, а казати кожен: Я не пророк, я такий собі, що порав землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом. І як питає хто в його: Що ж се в тебе за раби на руках? то він відкаже: Се мене бито в дому люблячих мене." (Зах. 13: 4-6) Ці писання є пояснені в книжці *Приготовлення*, на сторони 220 (укр. вид.) Як виглядає, то ті, що стараються спричинити замішання і ті, що дозволяють замішати себе, не читали ані студіювали видавництва *Вартової Башти*, котрі, Господеві вподобалось видати. Не розуміючи правди, вони виставили свої власні

погляди в противенстві до того, що Господь дав своїм людям.

²² Слідуючі писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить отримати свідство о царстві, прийняти його, стати по стороні Єгови й Його організації, і тоді пильно і старанно шукати справедливости й смирности перед битвою великого дня Бога Вседержителя а ті писання, як слідує:

В Софонії 2: 1-3 є зазначено: "Докіль [ізраїля або по середині клопоту] не настигло ще те, що призначено, — час бо пролітає, мов полова. Докіль ще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не насип на вас день досади Господньої... шукайте справедливости шукайте смирности; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього." У битві коло Габаон Єгова виразив свій гнів проти ворога, і котрий то гнів Він каже через свого пророка Ісаю, Він знов виразить коли Він буде виконувати своє дивовижне діло.

Езекиїл 9: 4-11 доказує поза всякий сумнів, що вірні свідки Єгови мусять йти по всій землі і давати людям свідство о правді й докінчити ту "роботу" замір робота вбивання зачнеється через Єгового Екзекутора. Тут нема жадного натяку, що робота свідства буде даватися по тім, як робота вбивання зачнеється, котра то робота свідства випроводить велику громаду.

В 2 Царів 10: 15-25 є ясно зазначено, що Йонадаб стрінув і придучився до Егуя, був взятий в Егуйову колесницю, і їхав з ним в колесниці (його організації) нім робота вбивання взяла місце.

В Одкриттю 7: 9-15 є показано, що велика громада є зібрана до Господа і служить Йому; і там є зазначено, що прийшли з великого горя, і вимкли вони одежі своєї кровю Агнца. Те велике горе прийде до вершка в Армагедоні, і без сумніву буде виразом Єгового гніву проти організації Сатани. Велика громада втіче від великого горя і перейде через нього і буде схоронена Господом на тій підставі, що вона буде шукати справедливости і смирности перед Армагедоном. Если би вона не обмила своєї одежі в крові Агнца, то вона не була б охоронена підчас великого горя.

Маттея 25: 31-46 показує Ісуса Христа в храмі, що Він чинить суд і перед Ним є зібрані всі народи землі. Ісус Христос зачав розділювати ті народи; і коли прийшов час відкрити лукаву клясу, що би відрижнити її від кляси овець, то як Господь відокрив їх? Памятайте, що Ісус Христос сказав, що окрім "маленького стада" Він має "інші вівиці", котрих Він збирає до себе, і що вони стануться частию Його організації. (Йоана 10: 16) Ті "інші вівиці", се одиниці з котрих складається велика громада. Підчас сього розділення вірний останок, в послушенстві до Господа, йде і проповідує сю евангелію царства яко свідство всім народам, і підчас коли евангелія так проповідується, то ті, що становлять

ту велику громаду, "інші віви", показують свою доброту до вірних Господніх свідків, і за їх доброту й співділання, і тому що вони стали по стороні Господа і щастять Його свідкам, Ісус Христос, Великий Суддя, ставить їх на правці, і тоді каже до них: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основания світу." До тих лукавих релігійоністів і їх союзників, котрі переслідують свідків Єгови за проповідування евангелії, Ісус Христос, великий Суддя, скаже: "Ідіть од мене, прокляті, ув огонь вічний, приготовлений дияволові та ангелам його: ... і підуть сі на вічні муки [на вічне знищення, *англ. перек.*] Чи знищення проклятих відбудеться в Армагедоні; і як інакше можна будо поставити на пробу людей доброї волі або дати їм нагоду показати себе посвяченими Господнім людям, потім як лукаві будуть знищені й час проб мине?"

²² Господь Ісус прийшов до храму і перепроваджує суд ще від 1918 р. і тепер розділює народи. Протягом того часу Ісус каже до вірних із класу храму: "І проповідувати меть ся евангелія царства по всій вселенній на свідкуванне всім народам і тоді прийде кінець. Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світу до сього часу, й не буде." — Мат. 24:14, 21.

²³ Проповідування цієї евангелії є для цієї цілі, щоби повідмити людей доброї волі, котрі відлучилися від диявольської організації і становлять велику громаду. Тут Господь нічого не говорить про проповідування евангелії царства по великій горі, але ясно каже, що таке проповідування не буде потрібне.

²⁴ Ті дві битви коло Габаон ясно представляли Армагедон, і Писання показують, що вони були прообразом тієї битви. У першій битві Йозуя представляв Господа Ісуса, і коли Єгова кидав великі каміння леду з неба, що знищило більшість ворогів, то се ясно представляло невидимі сили небесні, що боролись проти сил Диявола під провідництвом Гога і се включає відділ Диявольської армії. У другій битві коло Габаон, у котрій брав участь Давид, тут Давид представляв возлюбленого Сина Єгови, Ісуса Христа. Господь дав приказ Давидові в тій битві, щоби він не зачинав нападу в звичайний спосіб, але щоби зайшов з боку, і тоді чекав аж він почує знак від Господа, т. є, "шелест, наче хто йде по верхках дерев"; "бо тоді Господь вирушить поперед тебе, щоб побити військо Філістійське". (2 Сам. 5:24, *А.Л.В.*; гл. також 1 Паралипомінона 14:13-17) Се є безперечний доказ, що невидимі сили небесні воювали проти ворога, у котрій Давид був видимим провідарем і у котрій ворог був цілковито побитий. Так і образ даний в Одкритті відносно Армагедону показує, що Господь Ісус провадить битву, і Його армія в небі йде слідом за ним. — Одкр. 19:11-16.

²⁵ Єгова воював коло Габаону за своїх завітуючих людей і також за Габаоніів, котрі підда-

лися Йозуїві. Так і тепер Єгова, через свого Вождя Ісуса Христа, буде воювати в Армагедоні за своїх завітуючих людей, і позатипічних Габаоніів, велику громаду, котра мусить стати по стороні Єгови заміт битва зачнеться. Габаоніі були цілковито визволені від Сатанських сил, котрий то ворог старається знищити Габаоніів. Тому що вони поділилися диявольську орду і стали по стороні Господа і сталися Його слугами. Так і тепер ворог старається знищити велику громаду, що увільнилася із організації Сатани, тому що вона посвятилася Божій організації під Ісусом Христом. Ті будуть схожені й переведені через Армагедон. Як Габаоніі, так і велика громада є єдина що сьогодні покинула організацію Сатани і перейшла на сторону Єгови і Ісуса Христа і згодилась бути слугами Бога і Його царства.

²⁶ Габаоніі не лише сталися знатними через битву Єгови яка увільнила їх, але опісля вони занимали визначну част в історії Єгової типічної організації. Габаон був прилучений до Беняминового покоління і стався священницьким містом. "Міста ж (деяких) родин у покоління синів Беняминових от які ... дванадцять міст з їх селами, Габаон" і інші згадані міста. (Ісуса Нав. 18:21-28) "І Так потомками Арена священника, передали вони ... Геброн [із покоління Юдиного], ... А від покоління Беняминового: Габаон у купі з пасовищами його." (Ісуса Нав. 21:13-19) Писання згадують про "стан Габаонський" (2 Сам. 2:13); і також про: "великі води коло Габаона" (Ерем. 41:12, *англ. вид.*) і також про "величезного каменя, що в Габаоні." (2 Сам. 20:8) Сі згадані знаки пасують дуже добре до значіння імен. Габаон був на високім місці; так і велика громада згадується часто в Писаннях, у пророцтвах старинних пророків і в Одкритті.

²⁷ Мойсей збудував намет у пустині; але під час царювання Царя Давида, той намет, разом із мідяним жертівником, знаходився в Габаоні. В той час в наметі не було скині завіта, тому що Філістії злапали її: "А Садока, священника, та братів його священників зоставив перед пробутком Господнім, що був (передом) на висоті в Габаоні, задля того, щоб вони приносили всепалення Господеві на жертівнику всепалення — завсіді вранці і ввечері, та задля усього того, що написано в законі Господа, як він заповідав Ізраїлеві." (1 Паралип. 16:39, 40.) Отже се було відповідним для Габаоніів бути слугами в наметі в їх власнім місті, маючи воду і дрова потрібні для дроворубів і водоносів.

²⁸ Пізнійше Давид збудував намет коло гори Сион і помістив там скиню завіта. (1 Паралип. 16:1, 37, 38) Те високе місце в Габаоні було уживане аж до царювання Соломона. Самий Господь указав Цареві Давидові місце під храм. "Зараз таки, як побачив Давид, що Господь вислухав його на тоці Орні Евузія, поспішив принести там жертву. Скриня ж Господня, що її

построїв був Мойсей в пустині, і жертвник всепалення були під той час на горі в Габаоні. І не міг Давид вийти туди, щоб шукати (ласки у) Бога, бо був переляканий мечем ангела Господнього. І сказав Давид: Оце (місце на) храм Господа Бога, й се жертвник на всепалення Ізраїлеві." (1 Паралип. 21: 28-30; 22: 1) Поки храм не був скінчений в Єрусалимі підчас панування Соломона, в одинадцятим році його царювання, самий Соломон ходив до Габаону поклонятись там: "Соломон любив Господа і ходив у установах отця свого Давида, але й він приносив жертви й палив кадильця на висотах. І вдався царь у Габаон, щоб там жертвувати, бо се була найповажніша жертвна висота. Тисячу всепалень приніс Соломон на тому самому жертвнику. У Габаоні ж об'явивсь Господь Соломонові вночі ввісні, й рече Бог: Прости, що дав би я тобі." (1 Цар. 3: 3-5) "Як скінчив Соломон будову святині Господньої й царської палати й всього, що бажав витворити, об'явився Господь Соломонові вдруге, як об'явивсь був йому в Габаоні. І рече Господь йому: Вислухав я молитву твою й благання твоє, що приносив ти перед мене. Я освятив сей храм, що збудовав єси, оселивши там на віки ймя мое, й мої очі й моє серце будуть вічно пробувати." — 1 Цар. 9: 1-3; 2 Паралип. 5: 3-5, 13.

"За се, що Габаонії зробили угоду бути слугами Божого народу Ізраїля, вони отримали місто поза їх сподіванку, а се вони стались слугами в Єговінім домі молитви. Габаонії напевно служили Богу Єгові; інакше вони не були б служили з Ізраїльтянами. Габаонії, що були також Гевіяями, стались нововірцями для Єгови і Його людей, і такими вони позістали на всегда. Вони були ["чужоземцями", (після грец. перекладу, *Сенту'їнта*)], про що говорить в 2 Мойсея 12: 48 і 20: 10. Вони були обрізані, що символічно означувало, що вони були чисті перед Господом. Написано є: "І будеш веселитися в те свято ти і син твій, і дочка твоя, і наймит твій, і наймичка твоя, і Левит, і приходень [нововірець, (*Сент.*)] і сирота, і вдова, що живуть в оселях твоїх." — 5 Мойс. 16: 14.

"Се був празник кучок, і сей факт, що Габаонії (котрі були "проходцями") брали участь в нім, є дальшим доказом, що велика громада тепер є співучасником з останком в обходженню свята кучок. (Гл. *Вартову Башту*, з 15. цвітня, 1936, стор. 115.) Се що потомки Габаоніїв, котрі були чуженцями і нововірцями, дальше перебували з Божими вибраними людьми, є дальше показано сим фактом, що в Пятидесятницю, по зісланню св. духа на апостолів, між ними, що слухали їх промови, є згадані "Жиди в нововірці". (Діян. 2: 10) Миколай з Антіохії був нововірцем. (Діян. 6: 5) Много що йшли за Павлом були нововірцями. (Діян. 13: 43) Предок Йонадаба, син Рехаби, був також в тій самій класі чужинець і нововірець. — 4 Мойс. 10: 29-32; Суд. 1: 16; 1 Паралип. 2: 55.

"Коли Ісус увійшов побідоносно в Єрусалим ідучи на Ослиці, велика громада йшла за Ним, многи з котрих були "чужоземцями" або "нововірцями": "Фарисеї ж казали між собою: Баците, що не вдієте нічого? ось увесь світ за Ним пійшов! Були ж деякі Геленяне між ними, що поприходили, щоб поклонитись у свято. Сі ж приступили до Филипа, що був з Витсаїди Галилейської, кажучи: Добродію хочемо Ісуса видіти." — Йоана 12: 19-21.

"Завважте тепер, що гіпокритичні Фарисеї перекутили сю справу про нововірців, чинячи все можливе, щоб затягнути людей в їх організацію, щоб Фарисеї могли стримувати матеріальне попертя від них. До них Ісус сказав: "Горе вам письменники та Фарисеї, лицеміри що проходите море й землю, щоб зробити одного нововірця, і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас." — Мат. 23: 15.

ПЕРЕВОРОТНІСТЬ

"Одна із хитрих штук Сатани є, що він перевертає закон Божий, себто, уживає правду і мильно пристусовує її, щоб заховати беззаконні діла. Божий закон є завжди добрий. Він дозволяє приймати чуженця або нововірця до своєї ласки. Диявол спричинив, що Фарисеї перекутили сей закон Божий. Фарисеї відступили від правди Божого вираженого заміру і стались торговельними релігійоністами і практикували так звану Жидівську "релігію" задля самолюбної цілі. Всі, що відступили від правди і стались релігійоністами, уживали її (релігію) для самолюбної цілі, і для того стались зварядом або дітьми Диявола. Гіпокритичні Фарисеї зробили все можливе, щоб затягнути людей під їх контролю і зробити їх нововірцями, і то задля самолюбної наживи. Так і їх відбиток, Римско-Католицька Гієрархія особливо, і інші релігійоністи взагалі, пійшли дорогою Фарисеїв і прийняли і практикували релігію замість Слова Божого і через се вони є винуваті за переворотність. Тут наводимо декотрі історичні факти, що кидають світло на сю справу.

"За часу Ісуса, між Жидівськими нововірцями були Едомей, котрі були примушені Фарисеями стати такими. Між такими нововірцями були заключені родини Іродів, царів, що володіли в Палестині коли Ісус був на землі в тілі. Якийсь час по смерті Ездри і Неємії Жиди, під провідництвом Фарисеїв, зачали поширювати їх віру, і чинячи се, вони вживали тілесні оружа і інші невластиві средства. Макабей, котрі були священничими Левітами, стались царями таких Жидів, і один із них називався Йоан Гірцанус. По смерті свого отця, Йоан Гірцанус вступив на престіл і стався первосвященником, 135 р. перед Христом. З початку, Йоан був Фарисеєм. Про Йоанові воєнні походи історія говорить так: "Гірцанус підбив також Дору і Марісу, міста Едумей, і поневолив усіх Едумейців, однак дозволив їм жити в тій краї, если вони да-

дуть себе обрізати, і будуть поступати після Жидівських законів. Вони так дуже бажали жити в землі своїх отців, що вони піддалися обрізанню, і іншим Жидівським звичаям, так що опісля вони були нічим іншим лише Жидами. (Іосифуса Історія старих голова 9, секц. 1.) Пізніше Іван Гіриканус стався Садукеєм. — Ієрмії і Стариц, 13, гол. 10, секц. 5, 6.

“Отже родина Іродів, походючи від Едомей, буда заключена між силою набутих нововірців Фарисейського виробу. “Царь Ірод”, так званий “Великий Ірод” був також таким Едомейом нововірцем, і він був той, що прийняв мудреців зі сходу і тоді старався убити дитя Ісуса, і приказав вигубити всі діти в Вифлеємській Мат. 2: 1-19) Ось так Ірод гіпокритично відбудував храм в Єрусалимі, відносно котрого Жиди сказали до Ісуса: “Сорок і шість років будовано церкву сю, а Ти в три дні піднімеш її?” (Жоана 2: 20) Ісус предсказав цілковите знищення Іродового храму. — Мат. 24: 1, 2.

“Царь Ірод Антипа був також таким нововірцем, будучи сином повисше згаданого Ірода Великого, і його наслідником до царства Галилеї. Сей Ірод Антипа піддався танюристі Саломі котра просида його о голову Йоана Хрестителя. (Марка 6: 14-28) Коли Фарисеї сказали Ісусові йти геть з Галилеї, “бо Ірод хоче Тебе вбити”, то Ісус відповів: “Ідїть та скажіть лисиці тій.” (Луки 13: 31, 32) Ісус відмовився робити чуда перед Іродом. (Луки 13: 6-11) Тому Ірод зневажав Ісуса. Відносно сього апостоли і інші ученики, якийсь час по зісланню св. духа, молилися: “Божі зібранися справді на сьвятого Сина Твого Ісуса, що його помазав еси, і Ірод, і Понтійський Пилат з поганями й людьми Ізраїльськими.” — Діян. 4: 27.

“Ірод Агрипа, I, правнук Ірода Великого, “здвигнув... руки, щоб мучити деякі із церкви. Вбив же Якова, брата Йоанового, а видівши, що се подобається Жидам, постановив схопити й Петра”. Але Петро був випроваджений з в'язниці Божим ангелом. Пізніше, коли Ірод промовляв до поганів, “Зараз же поразив його ангел Господень за те, що не віддав слави Богу; і з'їли його черви, і вмер.” — Діян. 12: 1-23.

“Се були Фарисеї їх союзники або спільники, що гірко противили ся Ісусові і переслідували його на смерть. Ті Фарисеї називали себе правдивими представителями Бога на землі, а однак вони переслідували й спричинили смерть любові Синови Божому. Ісус знав, що ті гіпокрити духовенство шукали погубити його, та він не переставав говорити правду про них ізза сього. Відносно сього перечитайте його опрокіннення Фарисеїв, як се зазначено в двацять третій голові Маттея, і коли будете читати, то замість слова “Фарисеї” читайте: “Римо Католицька Гієрархія і союзне духовенство”. Про се перевернення Божого закону відносно нововірців, Ісус сказав: “Горе, вам, письменники та Фарисеї, лицеміри! що проходите море й землю, щоб зроби-

ти одного нововірця, а коли станеть ся, робите його сином пекла, удвоє віршим вас.” (Мат. 23: 15) Він сказав фарисеям, що вони не втечуть від осудження гігени, і сим чином назначив їх на знищення; так і їх відбиток, Римо Католицька Гієрархія і її союзники, котрі вживають всякого способу щоби набути нововірців, є засуджені Господом на таку саму судьбу.

“Римо Католицька Гієрархія, як і її попередні наслідники із родини Іродів, перевертають закон Божий відносно нововірців. Католицька Гієрархія, оперуючи із Риму, дійшла ще далше в своїм лукавім напрямі чим Фарисеї. Завоювання Мексико є ганебним взірцем сього. У многих краях Європи як і в краях Північної Америки і Полудневої Америки, Римо Католицька Гієрархія уживала огню, меча і інших страшних річей тортури, щоби змусити чоловіків і жінок статися католицькими нововірцями і йти під контролю організації Гієрархії. Гієрархія отверто і зухвало називає себе представителями Бога Єгови, коли ж вдійности Гієрархія є представителями “бога сього світа”, котрим є Сатана, Диявол. Люди, які ходять по Америці як священники і члени Римо Католицької Гієрархії, стоять за вбиванням тих, що є проти Гієрархії. Декоتری із висших урядників Римо Католицької Гієрархії уживають рози, бойкоту, щоби перешкодити радіо-стації голосити вість правди й гордо заявляють, що если на її пересторогу не буде зважатися, то вона возьме “ще більше драстичний крок”. Очевидно, ці слова мусить розуміти, що если радіо-стація не послухає кардинала або інших членів Гієрархії, тоді вона спричинить щось гірше шкідливого чим бойкот. Нехай же ті, що були спонукані йти за священниками і слухати Римо Католицької Гієрархії завважають, що Божий закон говорить, що Гієрархія і всі ті, що перевертають правду, хто мильно представляє і зневажає Боже сьвяте ім'я і практикує лукавство, знайде свій кінець в погибелі. Люди доброї волі, що будуть становити велику громаду і знайдуть місце безпеки, мусять тепер скоро лишати Гієрархію і інші релігійні організації і втікати до царства Божого. Се час короткий в котрім вони можуть знайти охорону, если вони знайдуть її взагалі.

“Римо Католицька Гієрархія злучене духовенство пійшли слідами Фарисеїв. Нині Гієрархія хвалиться, що вона має двацять мільонів людей в своїй організації в Сполучених Державах; і, безсумніву, найбільші крутарі є між сими двацятьома мільонами; злочинці, які не вагаються поповнити який-будь злочин від котрого священники Гієрархії старають ся увільнити їх. Як Фарисеї були проти звичайних людей, котрі втали Ісуса, так тепер Римо Католицька Гієрархія є смертельно проти звичайних людей, котрі співають хвалення Єгови і його Цареві. Задля тієї самої причини духовенство переслідує останка і велику громаду.

²² Коли храм був установлений в Єрусалимі, Габаоні, між котрим були з'явлені Нетинії мали йти до Єрусалиму й там виконувати їх службу носити воду й рубати дрова. Тоді прийшов Навуходоносор і знищив Єрусалим і забрав багато бранців в неволю до Вавилону, многи з котрим безсумніву були Габаоні. Пізніше Габаоні повернули останком Жидів відбудувати храм в Єрусалимі. Оце сини країни, що пішли з бранців, переселених Навуходоносором, царем Вавилонським, і вернулись в Єрусалим та в Юдею, кожний в своє місто, — ті, що пішли з Зоровавелем, Ісусом, Неємією, Азарією, Раамією, Нахманієм, Мардохеєм, Більшаном, Мисфетом, Бігваєм, Нехумом, Бааною. Число людей народу Ізрайлевого: ... Тих, що родом з Габаону, дев'ятьдесят п'ять." — Неемії 7: 6, 7, 25.

²³ Габаоні брали участь у відбудованні мурів Єрусалимських. (Неем. 3: 7) Габаоні й їх потомки осталися вірними до їх угоди; хочай вони не були Ізраїльтянами ані не були в угоді через закон ані в угоді вірності, однак вони вірно служать Єгови і Його домові, як Нетинії. Отже в Габаоні знаходимо прекрасний образ предсказуючи велику громаду, котра покине організацію Сатани й піддасться Христові як слуги і буде працювати з останком, і опісля даліше служити Богу й Христу "день і ніч", т. є, всякого часу із радости. — Одкр. 7: 9-15.

²⁴ Всі писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить бути зібрана до Господа і Його організації і пізнати справедливість і смирність і стати на пробу занім "пагубний вихор", що є вираз Божого гніву в Армагедоні, знищить організацію Сатани. Приносячи великій громаді олові царства, після наказу Господа, свідки Єгови, котрі становлять вірний останок, мусять воювати з релігійністами, Римом Католицькою Гієрархією і її союзниками. Се день Єгови. Се день суду і розділення народів через Ісуса Христа, великого Судді. Се — час війни, і вірний останок радується тепер прилучитися до війни проти гіпокритичних релігійністів, що так довго зневажали імя Бога Єгови. Се час у котрим кожний із вірного останка мусить бути одягнений в зброю Божу. (Ефес. 6: 10-18) Тепер Диявол і його слуги воюють проти останка, тому що свідокство яке вони несуть, згаджається з наказами Божими і відкривають крутарство і гіпокритство головних представителів Диявола на землі. В сій війні допомагають останкові Фонадаби або велика громада. (1 Паралип. 12: 1, 4) Вони чують вість о визволенню, і в послушенстві до Господніх наказів та велика громада радісно воскликне: "Прийди і хто чує нехай прийде." — Одкр. 22: 17.

²⁵ В сім дні Єгови любов кожного, хто згодився чинити волю Божу, мусить бути випробована, і хто успішно стріне сю пробу, буде відважно голосити вість царства без огляду на всяку опозицію. (1 Йоана 4: 17, 18) Котра будь особа, котра є порушена до служби задля самолюб-

ної цілі, як на пр. бажання взяти позиції, як інші займають, або бажання сити в очах інших людей, посідає нечисте серце і если буде продовжати в такому стані, фатально упаде. Писання становлять питання: Хто буде стояти на св'ятому місці його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душею не луситься на лукавство, і не присягне криво." (Пс. 24: 4) Лише ті, що мають звершену любов до Бога і Його царства, будуть старатися в послушенстві до Його наказів проголошувати Його імя і царство Всевишнього.

²⁶ Установлене право Єгови, як воно є записане в Його Слові, є се: "Послушенство краще чим жертва." (1 Самуїл 15: 22) Коли духові Ізраїльтяни посвятилися Господеві, ті кожний із них мусив робити угоду і показати своє бажання посвятити, ~~во~~ ^{во} земну надію і пліни і йти слідами Ісуса, ~~щоби~~ ^{щоби} він міг мати часть з Ісусом Христом в Його царстві. Головна надія кожного такого в умі була, бути ~~забраним~~ ^{забраним} до неба і царювати з Христом, а щоби він міг отримати ту велику нагороду, то він мусить приготувати себе на подобіє Господа. Така робота була згідна із повним світлом яке тоді вони посідали. Тепер, відколи Господь Ісус прийшов до храму Єгови, Його світло, що "сіється для праведних" світить в лице Ісуса Христа і освітчує тих, що є під ризами справедливости" і відкриває їм, що послушенство до наказу Єгового є кінечне і краще чим жертва, що є також потрібна. Помазанники тепер бачуть, що Єгова явився в своїй славі в Сионі і що день суду прийшов. Вони бачуть що гнів Божий зачав бути вяржений проти Сатани коли він був скинутий з неба і що тоді Єгова стримав даліше свій гнів аж поки робота свідокства не скінчиться на землі після Його волі, і коли робота свідокства скінчиться, тоді Єгова знову виразить свій гнів проти Сатани і його організації і цілковито знищить усіх своїх ворогів.

²⁷ Отже тепер ясно виглядає для помазанників, що є щось більше до виконання чим лише думати про се, що він згодився пожертвувати всю свою земну надію й пліни. Будучи тепер у храмі, помазанники бачуть, що вони були взяті зі світа Господом як люди для Його імя і що вони мусять бути енергічні й ревні у виконанні Його наказів. Господь висилає їх як повноуповажені свідки проповідувати євангелію царства, наказуючи, що се мусить бути виконане їм прийде остаточний кінець. Єгова наказує їм встати й воювати проти ворогів нім Віи виразити свій великий гнів. Останкові є виразно сказано, що вони мусять виконати. Вони мають співділати з Богом так як апостол заявив, що він співділав. — 1 Корин. 16: 10; 2 Кор. 6: 1.

²⁸ Останкова часть в тій війні проти ворога є проповідувати правду. Їх воєнне оружжя не є тілесне, а однак є сильне розбити твердині й відкрити ворога. (2 Корин. 10: 3, 4) Ся боротьба

принесе ворога до стида й ганьби. «Се Божа робота, тому що вона виконується після Його волі. Всякий, хто не має духа Господнього, для нього виглядає се дивовижна робота зневажити тих, що через многі роки називали себе Його представителями. Ся робота не є Армагедон, але мусить бути виконана перед Армагедоном.

» Єгова поклав відвічальність на своїх помазаних свідках, зробивши їх сторожем справ свого царства, і Він приказує їм давати осторогу, і зазначає, яка буде кара за не зиконання Його приказів. (Езек. 33: 6-10) Більший Мойсей, Ісус Христос, провадить клясу храму, приказує своїм свідкам що чинити, і се є далеко лучше для них бути послухними Його приказам чим жертвувати, бо всі, хто відмовиться бути послухним, потерпить знищення, отже жертва зроблена поперед не принесе йому ніякої користі. (Діян. 3: 23) Если вони будуть послухні, то вони будуть жити. Тепер служба останка є відмінна від попередньої, тому, що тепер вони мають важнішу роботу до зиконання. Те велике питання, яке продовжаєсь через століття, тепер має бути полагоджене на віки. Та занім те питання полагодиться, Єгова висилає своїх свідків проголошувати людям, що Він є Бог і

розказувати їм що Він зробить ворогові. Його свідки мають часть в полагодженню того великого питання і оправдання Його імя. Ті що тепер живуть на землі мусять чути те свідоцтво перед враженням гніву Єгови, і останок мусить нести Боже повідомлення і остерігати їх, щоби вони шукали Господа і знайшли охорону від враження Його гніву. Ся робота свідоцтва мусить бути виконана, і коли вона скінчиться, як се Писання заявляють, тоді настане найбільше гора якої ніколи люди не знали і вже більше не будуть знати, і се буде проти всіх духових і людських демонів вселенної. Се буде битва великого дня Бога Вседержителя на оправдання Його імя, доказуючи, що Він — Всемогучий Бог, котрого єдиного імя Єгова. Тепер через відкриття Його пророцтва Єгова повідомляє своїх людей, що вскорім часі, Він, через свою Правичу, Ісуса Христа, завдасть смертельний удар ворогові, і що, коли та битва зачнеється, ті, що становлять ту безчисленну громаду, будуть чути о правді, поставлять себе на стороні Бога і Його царства, і будуть славити Бога і Його царство, кажучи: «Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві.» — Одкр. 7: 10.

МАЛАХІЯ

[Переложено з англ. «Вартової Башти» з 1-го листопада, 1936]

«Хто ж вистоять день приходу його, а хто встоить, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче.» — Мал. 3: 2.

ЧАСТЬ I

ЄГОВА зробив Малахію своїм слугою і про роком і приказав йому доручити вість головню відносно великого Слуги і Пророка Єгови. Імя Малахія значить «ангел Єгови» або «післанець Єгови». Він пророкував за часів Неемії. Дехто твердить, що він був Ниемією, однак се не виглядає бути фактом. Він був відділеним і відріжненим пророком, маючи імя Малахія. Єгова властиво ужив Малахію написати пророцтва під його імям.

» Ісус пророкував відносно свого приходу в дусі, що Він прийме до себе тих, що доказали свою вірність, і що Він візьме власть і буде водити світлом. Коли Ісус вознісся на небо, Йому сказано чекати аж до Богом назначеного часу, і коли той назначений час прийшов, Єгова велів своему олюбленому звернути свою увагу на річи землі, а головню на людей, що згодилися чинити волю Божу. Покоління Юдине представляло тих, що зробило угоду чинити волю Божу. По смерті апостолів настав довгий період часу у котрім велика темрява впала на людей світа і многі з посвячених відпали до релігійних наук і практиковань не щирих людей.

» Пророцтво Малахії відноситься головню до

«дня Єгови» і кружить навкола третьої голови того пророцтва. Се Єгова, що вислав свого ангела або післанця тим то пророцтво каже: «Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, й Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він іде, говорить Господь Саваот.» — Мал. 3: 1.

» Се проголошення є дуже важне, і є осторогою для тих, що увійшли в угоду чинити волю Божу. Се пророцтво, як і многі інші писання, здається ясно мають сповнення в меншій мірі й в цілковитій мірі. Єгова після Йоана Хрестителя як свого післанця або звістителя о приході Ісуса Христа, і про менше сповнення Малахового пророцтва є написано: «Був чоловік посланий від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через него. Не був він світлом, а щоб свідкувати про світло. Йоан свідкує про Него, й покликував, глаголючи: Се той, про кого казав я: За мною грядущий поперед мене був; бо перш мене був.» — Йоана 1: 6-8, 15.

» Ісус сказав про післанця котрого Єгова післав приготувати дорогу перед ним: «Се ж бо

той, про кого писано: Ось послаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготує дорогу твою перед тобою." (Мат. II: 10) "Ось я послаю ангела мого перед лицем Твоїм, що приготує дорогу Твою перед Тобою. Голос покликаючого в пустині: Готуйте дорогу Господеві, простими робіть стежки Його." — Марка 4: 2, 3.

* Захарія, отець Іоана Хрестителя, пророкував про ту дитину: "А ти, дитино, пророком Вишнього звати мешся: ходити меш бо перед лицем Господнім, готувати дороги Його; щоб давати знання спасення народові Його в остателенню гріхів їх." (Луки I: 76, 77) Ёгова ужив Іоана Хрестителя приготувати дорогу перед Ісусом, котрого Він після проголосити Його правду і оправдати Його ім'я і спасти послужних людей. Як же він приготував дорогу? "Буде бо великий [свідок] перед Господом, і вина ні міцного напиту не пити не й духом святим сповняється ше з утроби матери своєї. І многих синів Ізраїлевих наверне до Господа Бога їх. І йти не він перед Ним духом і силою Іллі, щоб навернути серця батьків до дітей, і неслухняних до мудрости праведних, приготувати Господеві людям готових." — Луки I: 15-17.

* Десь около 1878 р. зачалось сповняти пророцтво Малахії у більшій мірі, і таке 'приготування дороги' перед Ёговою продовжалось через приблизно сорок років. Се сходиться із подорожованням Ізраїля сорок років у пустині під провідництвом Мойсея, яке ж написано: "І водив я вас по степу сорок років: ... щоб зрозуміли, що я Господь, Бог ваш." (5 Мойс. 29: 5, 6) Робота 'приготування дороги перед Ёговою', від 1878 р. до 1918 р., була щоби приготувати свідків для Ёгови на землі; і тому Господь велів Ісаї написати пророцтво про сих приготуванних: "Ви свідки мої, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: ... Я прорік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я — Бог, говорить Господь." (Іса. 43: 10, 12) Дорога була приготувана перед Ёговою, щоби приготувані одиниці могли бути свідками для імя Ёгови.

* Коли робота приготування дороги перед Ёговою була скінчена, тоді Господь Ісус, великий Пророк, Посланець, Суддя і Оправдатель, прийшов не гайно до храму: "Ось, я послаю ангела мого, а він приготує дорогу перед мною; і Господь [Адам: Син, а не Ёгова], котрого ви шукаєте, не гайно прийде до свого храму, — ангел завіту, що його бажаєте; ось, він, іде, говорить Самаот." — Мал. 3: 1, *авт. перек.*

* Господь Ісус, котрому були дані ученики і котрого Його вірні послідувачі довгий час виглядали, є тим "Господом" згаданим тут. Він є той, "що його шукаєте", що значить той, котрого послідувачі Ісуса і з котрих описав повстав, "вірний і розумний слуга" кляса, шукали і котрого вони виглядали. Пророцтво каже:

"Він не гайно за сим прийде в храм свій, т.е. несподівано, в одній хвилі, не гайно, і длатієї причини ті одиниці, що виглядали Його, мусли чувати, як се Ісус сказав їм, що вони мусять чинити. "Ото ж пильнуйте, бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде. Се ж відайте, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде злодій, то пильнував би, та не попустив би підклати хати своєї. Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаєте, Син чоловічий прийде." — Мат. 24: 32-44.

* Перед приходом Господа до храму многи правди, що були через довгий час заховані, були висвітчені, і ті посвячені, що були щирі й вірні, були приготувані до приходу Господа Ісуса. Вони були вірні до того, що вони розуміли, хотів одкриття пророцтв не прийшло аж поки Господь Ісус не прийшов до храму.

* Тоді прийшов великий Посланець Ёгови "не гайно" до храму. Заважає в десятім верші сього пророцтва, у третій голові храм називається 'мій дім', себто, дім Ёгови. Ісус Христос явився в храмі яко урядовий представитель Бога, і так Ёгова явився через представителя в своїм храмі. Коли намет був збудований в пустині, ковчег завіту був поміщений у Свята Святих і там він представляв присутність Ёгови. "На йому бо почивала хмара і слава Господня сповнила храмено." — 2 Мойс. 40: 20-35.

* Коли Соломонів храм був скінчений і посвячений, тоді ковчег завіту був поміщений у Свята Святих у храмі. І понесли скриню Господню і намет громадський, з усім святим знарядом, що був у наметі, й несли все священники й левіти. І внесли священники скриню завіту Господнього на її місце у Святе Святих під крила хирувнів. Як же приходили священники із присвятої святих, сповнила хмара храмену Господню. І не могли священники за хмарою стояти там і служити службу, бо храм Господень сповнився славою Господньою." — 1 Цар. 8: 4, 6, 10, 11.

* Храм який збудував Соломон був знищений в 606 році перед Христом, а пізніше той храм був відбудований Зарубабельом і Йозуем, і сей то храм був за часіє Малахії; і в тім храмі на решті згаданим не було ковчегу завіту. Ні Ездра ні Неемія не згадують, щоб там був ковчег завіту. У храмі у котрім Езекиїл мав видіння не було ковчегу завіту у Свята Святих. Ковчег завіту указував на присутність Ёгови в наметі і в Соломоновім храмі; але тепер в дійснім храмі самий Господь є присутний, отже не треба показувати Його присутности через якийсь предмет. Ёгова є присутний в храмі через особу свого любого Сина, котрий є виразним образом свого Отця, і тому слава Господня наповняє храм. — Жид. 1: 3; Аввак. 2: 20.

* Прихід Господа Ісуса яко особливого Представителя Ёгови до храму означив час для установлення нової угоди; і тому каже пророцтво Малахії: "Ангел завіту, що його бажає"

те. Стара угода або закон угода була установлена коло гори Синай, де намет був перше збудований, і та угода була "уряджена через ангелів [себе посланців архангелом Єгови] рукою посередника". (Гал. 3: 19) Тепер у приході Господа Ісуса до храму нова угода є установлена рукою Єврового великого Посланця або Ангела Господа Ісуса Христа в славі. Сього то посланця бажають всі, що люблять Його і Його явлення. При установленню нової угоди "двигну всі народи, — й прийде Той, що його бажають усі народи й сповню дом сей славою, говорить Господь син небесних". — Аггея 2: 7.

¹⁵ Відносно сього вірний натхнений апостол писав: "Коли ж Христос, життя ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесь у славі." (Колос. 3: 4) "Наше бо горожанство єсть на небесах, звідкля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа." (Филип. 3: 20) "Як прийде прославиться святих своїх і дивним бути у всіх віруючих (бо ввірувано свідкуванню нашому між вами) в той день." — 2 Сол. 1: 10.

¹⁶ Апостол робить натиск на факт, що хто "любить Його явлення" [в храмі], той отримає вінець життя, і далі він показує, що в Його явленню в храмі вірні мертві будуть перше пробуджені із мертвих і злучуться з Господом в храмі. (2 Тим. 4: 8; 1 Сол. 4: 16) Не можна було сумніватися о Його приході, коли і прийде назначений час Єгови, тому що Єгова виконає свої заміри після своєї волі. "Ось, він йде, говорить Господь Саваот." Сі слова точно сходяться із словами Ісуса Христа: "Сей, що се свідкує, глаголе: Так, прийду хутко!" — Одкр. 22: 20.

¹⁷ Це заявлення відносно Господнього приходу до храму є спеціальним проголошенням для тих, що зробили угоду через жертву виконувати волю Єгови і котрі через се є в лінії бути священниками. Слова які Єгова вложив в уста свого пророка виразно й показують, що те оголошення для тих, що згодилися цілковито піддатися волі Єгови. Пророк Господень каже: "А тепер іще оця заповідь до вас, священники." (Мал. 2: 21) Се ясно указує також, що тоді будуть одиниці, котрі покажуть їх віру й вірність і отримають Господне признание в Його приході, і що декотрі будуть прокляті Ним за їх невірність. "Коли не послухаете й не положите її собі на серце, щоб оддавати славу іменні моему, говорить Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття, і проклинаю ваш благословення, бо вже й проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше. Ось, я одію вам лопатку, та й кину вам калом жертв ваших святоточних, і викинуть вас укупі з ним." — Мал. 2: 2, 3.

¹⁸ Ті люди, що без уповаження беруться надіяти благословенствами Господніми інших, і котрі є ворогами Божими, Він проклинає. Наприклад, папа оголосив 1933 р. свягим і старався виповісти благословенства на світ, котрий є організацією Сатани і ворогом Божим, але той рік приніс на світ прокляття, а не благословенства.

Ті котрих папа представляв включаючи і себе, фальшиво признавали себе "а представителів священників Господніх.

¹⁹ Що прихід Господа Ісуса до храму значив рішачою пробу, то се можна виразно заключити із слів пророка: "Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо — Огонь розтоплюючий і як те зиле очищує." (Мал. 3: 2) Сей прихід Господа Ісуса до храму взяв місце в "день Єгови", котрий то день прийде до великого вершка в Армагедоні. Ісус Христос прийшов до храму взяти перелік із тих, що згодилися чинити волю Божу, і також із тих, що є взяті в угоду чинити Його волю, і тому се час суду, котрий зачався від дому Божого і досягає усіх, що знаходяться в угоді чинити волю Божу. Та питання є, Хто встоїть в той день? хто затримає свою невинність і покаже себе дійсно посвяченим Єгови в часі того суду? Се не конечно значить, що всі затримавші їх невинність переживуть в тілі через час битви великого дня Бога Вседержителя, але тут питання є: Хто останеся правдивим і стійним на стороні Господа в сім дню? Ся часть пророцтва сходиться із словами Господа: "Бо прийшов великий день гніва Його, і хто може встояти?" (Одкр. 6: 17) Що дехто не перейде успішно через огню пробу, то се можна висувати із самого пророцтва. Інші пророцтва Господні попирають се заключення, показуючи, що декотрі посвячені в тім часі стануть безбожними і не встоять. "Не так безбожні: вони, як полова, що вітер розносить. Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних; знає бо Господь про дорогу праведних, а дорога безбожних щезне." — Пс. 1: 4-6.

²⁰ На цілковитий іспит і очищення суджень робиться натиск словами пророка відносно великого Судді: "Він бо — огонь розтоплюючий, себто, огонь, котрий палить все приліплене до дійсного й дорогоцінного металю. Великий Переплавитель відділить порошок від правдивого металю й осуне те, що виглядає бути шумовиною, через ангелів, що співтоваришать і служать Господеві, великому Судді, в храмі. Дальше пророк каже: "І як зиле очищує"; "І як те мило прача" (*Licor*); "І як луг в сукновальні." (*Rot.*) Після Еврейщини, сей текст значить, що сукно було доптане в сукновальні. Перед тим часом і аж поки не зачався суд, посвячені були замішані у Вавилоні, або організації Сатани, і коли вони вийшли, вони повернули до Господа в замураній одежі, себто, вони були замурані або заплямлені, так що їх можна було пізнати, що вони товаришили з нечистими. Вони мусять бути вичищені; і великий Суддя очищує всіх, що піддадуться добровільно Його очищенню, і Він зробить їх одежу як Божих синів і слугів. Вони стають очищені й їх одежа "біла мов сніг". (Марка 9: 3) "Ісус же був у замураній одежі, стоючи перед ангелом. І озвався сей і сказав до інших (ангелів), що стояли перед ним: Поз-

діймайті з його замазану одіж! а йому сказав: Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, й вдягаю тебе в одіж святочну." — Захар. 3: 3, 4.

²¹ Робота очищення осунула з одіжи тих, що люблять Господа, всі плями котрі указували, що вони були в вавилонські організації. Се ажлючає також і забрання від них таких імен, як "люди Вартової Башти", "Русалісти", "Біблійні Студенти", "Тисячлітніки", і т. л. Інші, хто бажає, може тримати собі такі імена, але правдиві й вірні мають "нове імя", котре уста Єгови встановили їм. (Іса. 62: 2). Робота очищення в храмі є та сама про котру згадує апостол коли він писав: "Кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриється, і яка в кожного робота, огонь випробує. Коли робота встоїть, хто будував — прийме нагороду. Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеть ся, тільки так, як через огонь." — 1 Корин. 3: 13-15.

²² Матеріал ужитий будівничими, як на се указує останній наведений текст під символом "сіно, дерево і очерет", був такий як вироблення характеру, пошана людей, і інші плями отримані у Вавилоні, всі котрі мусіли погоріти в огняній пробі. Та если ті, що уживають такий матеріал, радо відкинуть його й далше радуються, ставши на твердій основі Ісуса Христа, і будуть з дорогих річей, які є незнищимі, такі спасуться "як через огонь." Така огнена проба взяла місце коли Господь Ісус Христос, Великий Суддя, прийшов до храму.

²³ Декотрі одиниці, що називають себе слугами Бога і Ісуса Христа, не оціняють і не бачуть, що Господь Ісус є в храмі Єгови. Дехто, із таких насміхається із твердження, що Він — у храмі своїм, і се вже само собою є доказом, що вони не є очищені огненними пробамі. Спевністю ті, що є випробовані й вірні, знали б що Господь в храмі, бо каже пророк: "І засяде він до перетоплення срібла й очистить сніг Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб принесли жертву Господеві в праведності." — Мал. 3: 3.

²⁴ В часі Його судження Господь мусить приложити огонь, т. е. рішачі проби, так щоб відпустити або відділити вірних від невірних і сим показати й відкрити те, що є дороге і те, що нездале або порох. Той огонь, що спричиняє розділення, здається є пророчі правди, які Господь відкриває, разом із видавництвами і службою для тієї правди в оправданню імя Єгови. "Хиба ж моє слово не похоже на огонь, — говорить Господь...?" (Ерем. 23: 29) "Живе бо слово Боже і дійственне, і гостріше всякого обоюдного меча, і проходить аж до розділення душі і духа, членів і мозків, і розсуджує помислення і думки серця." (Жид. 4: 12) "Кожну вітку в мене, що не родить овощу, відтиняє її, а кожну,

що родить овощ, обчищує її, щоб більш овощу родила. Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам". — Йоана 15: 2, 3.

²⁵ Але ті, що отримали або уживали правду для самолюбної цілі, не зможуть встояти в пробах. Так і ті, що бояться людей або людських заведень не зможуть встояти коли прийде час приложити огонь. Хто боїться чоловіка, той є самолюбний і вдійсности не любить Бога Єгови і Ісуса Христа і не вповає цілковито на Бога й Христа. Всі що дійсно люблять Господа Бога, ті не бояться чоловіка. (1 Йоана 4: 17, 18) Боятись чоловіка, що провадить до стримання від проголошування правди і свідкування про імя Єгови скільки є нагоди, провадить боязких у самі сіті Сатани. (Прип. 29: 25) Ті що мають часті в оправданню Єгового імя будуть стояти сильно за Єгову і затримають їх незнищність коли прийде огонь проби до них. Як здається, те се є намісці остерігати інших. Для цієї причини *Вартова Башта* наводить тут факт який недавно

²⁶ Недавно, в Німеччині, одиниці, що занимали передові місця в службі Товариства і занималися службою для Господнього імя, були увязнені й поставлені перед суд Німеччини, і коли вони стояли так перед судом, представителями Сатани й його організації, ті люди зовсім не стояли за імя Єгови і Його царство. Німецьке правительство, під контролею Сатани і його головного маршалка, Гога, тепер під управою лудкавих одиниць, котрі становлять видиму часті організації під керівництвом Римо Католицької Гієрархії, вельми зневажали імя Єгови, словом уст, прилюдним заявленням, і через жорстоке переслідування свідків Єгови. Тому що вірні послідувателі Ісуса Христа поступали після їх Богом-даним правом і задачі сповняти заповіді Божі, т. е. збиратися разом і студіювати Слово Господнє, і за розказування іншим про царство Єгови, сі вірні були увязнені й змушані й кинуті у вязницю. Коли ж вони стали в суді на переслухання під несправедливими оскарженнями, тоді була дана нагода для тих, що в угоді з Господом, виразно заявили перед представителями Сатани, що вони служать Богу Єгови, і що вони будуть послужні Йому від початку аж до послідку і всякого часу. Вірні не могли взяти іншого напрямку, і там було много вірних, що взяли такий напрям. Але недавно декотрі із більше визначних одиниць Товариства, відмовилися скористати з такої нагоди, і зізнання перед судом показують, що вони боялися людей і боялися сказати правду про Боже царство. Ось се є виразний примір у котрім одиниці не встояли в огненій пробі.

(Дальше буде)